

Bert: 'Viola! Waar ga je heen en... Wat zie je eruit!'

Viola: 'Ha lieve Bert, goede vriend. Ik werd vanmorgen wakker met een liedje in mijn hoofd.'

Jazzie: 'Miauw!'

Viola: 'Klopt, Jazzie, ik word altijd wakker met een liedje in mijn hoofd. Maar vanmorgen was het een... kerstliedje!'

Bert: 'Okee!'

Viola: 'Stel je voor, Bert, midden in de zomer een kerstliedje in je hoofd. Ik vond het zo knus. Zo gezellig. Direct dacht ik aan lekker eten aan tafel. Dat de kaarsen brandden. Ik rook de kerstboom gewoon.'

Bert: 'Prachtige herinneringen. Het was ook weer heerlijk, kerst bij jou thuis.'

Jazzie: 'Miauw!'

Bert: 'Tuurlijk, Jazzie, en bij jou thuis.'

Viola: 'Ik wil daar gewoon even aan terugdenken. Daarom die kerstliedjes. Ik doe gewoon een dagje kerst in de zomer. Moet kunnen toch?'

Bert: 'Wat jij wilt. Jij bent de Liedjesvrouw en de baas over je eigen liedjes. Toedels.'

Viola: 'Adieu! Tot later vrolijke visboer.'

Voorbijganger 1: 'Wat? Hoor ik kerstliedjes?'

Kind: 'Mam, die mevrouw zingt over de dennenboom.'

Viola: 'Heerlijk joh, moet je ook eens doen. Geef zo'n fijn gevoel. Allemaal herinneringen.'

Voorbijganger 2: 'Ik heb het snikheet in de zon. Daar passen toch geen kerstliedjes bij?'

Voorbijganger 3: 'Haha, grappig zeg. Ik krijg zin in kaarslicht en gezellig samen eten. Maar dat kan natuurlijk vandaag ook!'

Viola: 'Precies!'

Kerstliedjesmix (activiteit)

Maak een aantal groepjes en geef elke groep een kaartje. U vindt de kaartjes op www.trefwoord.nl, digitaal. Op de kaartjes staan verschillende afbeeldingen: herders, engelen, ster, kindje Jezus, Jozef en Maria en kindje, kerstboom.

Elk groepje bedenkt een kort liedje bij dit kaartje. Kennen ze er ook gebaren of bewegingen bij? Elk groepje laat zien en horen wat het heeft voorbereid.

Gesprek

- ▶ Welk gevoel hoort voor jou bij kerst?
- ▶ Welke woorden horen we vaak in kerstliedjes?
- ▶ Wat vind jij het allermooiste kerstliedje? Zing maar een stukje in je hoofd. En dan hardop! Zo klinkt jullie kerstliedjesmix.

VRIJDAG 8 JULI

Een lied voor onderweg

Welk lied zing jij graag als je onderweg bent?

De Liedjesvrouw gaat kamperen. Wat neemt ze mee? Onderweg zingt ze het lied: 'Ik heb een potje met vet...'. Zing samen een stukje.

Potje met vet (verhaal, muziek)

De Liedjesvrouw gaat naar camping De Bosrand. Met het lied 'Potje met vet' houdt ze de fietstocht vol. Maar dan laat Jazzie merken dat hij er genoeg van heeft. Gelukkig bedenkt ze zelf een liedje. Beluister het hoorspel op www.trefwoord.nl, digitaal, muziek.

Viola: 'Oh Jazzie, waar ben ik aan begonnen? De heetste dag van het jaar en wij moeten zo nodig naar camping De Bosrand.'

Jazzie: 'Miauw!'

Viola: 'Natuurlijk is dat leuk. Gezellig een dagje op de camping bij Harrie en Marry. Maar het is ook ver. Vreselijk ver.'

Jazzie: 'Miauw!'

Viola: 'Jij hebt makkelijk praten. Jij hoeft niet te fietsen. Jij zit daar maar lekker... te niksen.'

Jazzie: 'grrrr...'

Viola: 'Een liedje zal helpen. Ken je deze? Ik heb een potje met vet. Al op de tafel gezet...'

Jazzie: 'Miauw!'

Viola: 'Jazzie. Geweldig. Je zingt mee... Dit is het vierde couplet. Ik heb een potje met...'

Jazzie: 'Miauw!'

Viola: 'Potje potje potje vehehet al op de tafel gezet. Och, dit gaat toch veel beter.

We zijn er bijna.

Dit is het vijfde couplet. Ik heb een potje met... Jazzie?

Viola: 'Tja, het is ook wel veel van hetzelfde, ik weet het. Maar ja... wat dan?'

Viola neuriet en zingt vervolgens:

Op de fiets, op de fiets.

Naar de camping.

Kat in het bakkie. Zo lekker samen.

Op de fiets, op de fiets

Wat een eind.

Ben blij dat w'r bijhijna zijn!

KIND EN SAMENLEVING

Van zingen word je blij (verhaal, jongsten)

Sita en Krijn zijn op vakantie bij de duinen.

Papa wil terugwandelen naar het vakantiehuisje, maar de kinderen zijn moe.

Dan beginnen ze liedjes te zingen over dieren. Dat geeft afleiding!

'Jiehoe!' roept Sita. Ze rolt van het duin naar beneden. Als ze uitgerold is, staat ze lachend op. 'Het is net of je in de achtbaan zit!' roept ze naar haar broertje Krijn. Hij staat nog boven. Even aarzelt hij en dan rolt hij gillend naar beneden.

'Nog een keer!' roept hij blij.

Daarna rollen ze een paar keer gillend en lachend naar beneden.

'Ik kan niet meer!' puft Sita na de vijfde keer. Ze ligt op haar rug in het zand.

'Ik ook niet!' zucht Krijn en hij ploft neer naast zijn zus.

'Kom kinderen, we gaan teruglopen naar het vakantiehuisje,' roept papa.

'We zijn moe, papa, dat gaat echt niet...!' roept Sita. Ze doet haar ogen dicht.

'Maar we moeten nu echt gaan,' zegt papa.

'Mama wacht op ons met een broodje.'

'Kan me niet schelen,' zucht Sita. 'Ik kan geen pap meer zeggen.'

'Pap,' grapt Krijn. 'Ik kan ook niet meer....' Hij doet of hij slaapt en snurkt.

'Waarom zijn we helemaal lopend hiernaartoe gekomen...' sputtert Sita. 'Ik ben veel te moe om terug te lopen.'

Papa trekt Sita aan haar armen omhoog.

'Kom op luiwammesen, ik zie donkere wolken aankomen. Het is niet zo ver. Schiet eens op.' Hij tilt Krijn op en zet hem neer in het zand. Dan loopt papa naar het duinpad. Met tegenzin sloffen Sita en Krijn achter hem aan. Hun voeten blijven in het zand steken. Daardoor is het extra zwaar om te lopen.

'Zullen we een liedje zingen?' vraagt papa.

Maar Sita en Krijn geven geen antwoord.

'Een liedje over een dier?' probeert papa.

Sita ziet boven hen meeuwen vliegen. 'Nou goed dan,' zegt ze chagrijnig. 'Over een vogel dan?'

'Ja! Over een vogel! Eh, ik eh, ik ken wel een liedje over een vogel...' Papa krabt op zijn hoofd en begint te zingen:

'In de maneschijn

In de maneschijn

Klom ik op een trapje naar het raamkozijn...'

'Papa! Dit gaat toch niet over een vogel,' zegt Sita. Ze werpt haar handen in de lucht en schudt haar hoofd. Maar papa gaat verder:

'En je raadt het niet.

En je raadt het niet.

*Zo doet een **vogel**.*

En zo doet een vis...'

'Papa, ik weet een veel beter liedje,' zegt Krijn dan. 'De vogeltjesdans!' En hij begint meteen te zingen. Hij beweegt met zijn armen en benen bij de melodie van dit liedje. Sita en papa moeten erg lachen. Intussen sjokken ze over een asfaltweg op weg naar het huisjespark.

'Ik weet een beter liedje over dieren,' zegt Sita dan. 'We zingen dat weleens op school. Het gaat zo:

En wie rijdt daar op z'n **paard** door de prairie?
Dat is cowboy Billy Boem, door de boeven zeer gevreesd.
Er is nog nooit in't wilde westen een cowboy geweest.
Die zo dapper was als cowboy Billy Boem.

Van je hotsie knotsie knetter van je jippie jippie jee.
Maar zijn paard was veel te moe en hij kon niet langer mee.

Maar hij moest de boeven vangen, Dus nam hij een ander beest.
En nu gaan we zelf verzinnen wat voor beest dat is geweest...

En nu mag jij een dier verzinnen, Krijn! roept Sita.
Een leeuw, roept hij. Hij maakt klauwen van zijn handen en gromt.
Sita zet het lied in:

'En wie rijdt daar op z'n **leeuw** door de prairie?
Dat is cowboy Billy Boem, door de boeven zeer gevreesd...'

Intussen in het zachtjes gaan motregen, maar daar merkt Sita niets van.

'Een muis!' roept haar vader dan.
'En wie rijdt daar op z'n **muis** door de prairie...' zingen ze luidkeels.

En terwijl ze zo het ene na het andere dier invullen, zijn ze ineens al bij het vakantiehuisje aangekomen.
Mama opent de deur. Sita valt haar vrolijk in de armen. 'We hebben het hele stuk teruggelopen,' roept ze.
'We waren eerst heel moe...' zegt Krijn.
'Maar door het zingen, ging de tijd zo voorbij!' roept Sita. Van zingen word je blij!
En terwijl ze het zand van haar schoenen klopt, zet ze nog een keer het lied in:
'En wie rijdt daar op z'n gnoe door de prairie...'

Zingend door een land vol bergen (verhaal, oudsten)

Papa en Yusuf gaan de bamboefluit (ney) naar oma brengen. Zij speelt muziek en papa zingt. Op de terugweg heeft Yusuf last van de harde tegenwind. Gelukkig is er muziek.

'Yusuf, ga je mee naar oma om haar ney terug te brengen?'
'Haar nee terugbrengen?' vraagt Yusuf. Hij schiet in de lach. 'Nee is een woord,' zegt hij. 'Dat kan je helemaal niet terugbrengen.'
Nu begint pap te lachen. 'Ney is de Arabische naam voor de bamboefluit. Ik heb hem laten repareren voor oma.' Hij houdt de bamboefluit omhoog. Yusuf kent die fluit. Oma speelt er weleens op. Dat klinkt heel mooi en soms moet hij er zelfs een beetje van huilen. Waarom dat is weet hij niet. Misschien omdat alle grote mensen om hem heen dat dan ook doen?
Hij kijkt naar buiten. Het duurt niet lang meer voor het gaat regenen. 'Geen zin om te fietsen,' zegt hij.
'Alsjeblijft,' zegt pap. 'Oma vindt het ook leuk je weer te zien.'
Yusuf zucht. 'Oké dan.' Hier in huis verveelt hij zich toch ook nu zijn computertijd al voorbij is.

De wind blaast in hun rug als ze de straat uit fietsen. Het is een heel stuk fietsen maar het gaat lekker vlug.
'Hoi oma!' roept Yusuf als hij het huis binnenstormt. Oma spreidt haar armen en knuffelt Yusuf alsof ze hem jaren niet heeft gezien. Op tafel staat lekkere thee en zoete koek. Pap houdt de ney omhoog en oma spreidt opnieuw haar armen. Nu krijgt pap een grote knuffel. Dan schenkt ze thee in. Terwijl ze koek eten, probeert oma of de fluit goed is gemaakt. De tonen klinken als wind die overal omheen draait en langs glijdt. Dan zijn de noten hoog, dan weer laag, hard en zacht.
Als pap gaat meezingen sluit Yusuf zijn ogen.

Pap zingt over een land hier ver vandaan waar oma en hij vandaan komen. Met bergen gemaakt van verschillende kleuren, zo mooi dat je er graag wilt verdwalen. Met woestijnen vol goud zand waar altijd een warme wind door je haren blaast. Met eten zo lekker door de kruiden dat het water uit je mond loopt. En... over hoe erg ze dit land missen. Bij die laatste zin klinkt de muziek zo droevig dat Yusuf in zijn ogen wrijft als hij iets voelt prikken.

'De ney doet het weer prima,' zegt oma.

'Dank je wel.'

'Mooi,' antwoordt pap. 'Dan gaan wij weer terug en kunnen we voor de ergste regen thuis zijn.'

Oma zwaait hen uit. Het is nog harder gaan waaien. Door de tegenwind moeten ze heel hard trappen om een beetje vooruit te komen.

'Die wind blaast veel te hard,' moppert Yusuf.

'Je moet ertegen vechten,' zegt papa. 'Laat zien dat je van de wind kunt winnen.'

'Ik wil helemaal niet winnen,' zegt Yusuf. 'Ik wil thuis op de bank zitten.'

'Mopperen helpt niet,' zegt pap.

'Ik had niet mee moeten gaan,' roept Yusuf.

'Hoor je dat?' roept pap naar Yusuf.

'Wat?'

'De wind klinkt als de ney.'

Yusuf luistert goed. Pap heeft gelijk. De wind die om zijn spaken blaast klinkt als de hoge noten van de fluit. De wind die om de huizen raast als de lage noten. Dan begint pap naast hem te zingen. Over een land hier ver vandaan. Yusuf doet gelijk mee. Ze zingen over bergen met kleuren zo mooi dat je er wilt verdwalen. Woestijnen met zand als goud. Het is alsof Yusuf naar het land van oma en pap is gereisd. Hij voelt de regen niet meer. Alleen nog maar de warme woestijnwind. Zelfs het kruidige eten kan hij ruiken.

'We zijn er,' zegt pap ineens.

Yusuf kijkt verbaasd om zich heen. Mam doet de deur van hun huis open.

'Ik heb nog nooit zo ver gereisd op de fiets,' roept Yusuf meteen. 'Helemaal naar een land vol bergen met kleuren zo mooi dat je er wilt verdwalen.'

Mijn reislied (activiteit)

Maak met de groep een woordweb van woorden die passen in een reislied. Laat elk kind twee of drie woorden kiezen en daarmee een eigen lied maken voor onderweg. Wat willen zij zingen in de trein, de auto, het vliegtuig of op de fiets? Laat ze de reisliedjes voor elkaar zingen.

BRONNEN EN TRADITIES

Dankgebed (lied)

In dit gezongen gebed vragen we om Gods zegen voor onderweg. U vindt het lied op www.trefwoord.nl, digitaal, muziek. U kunt het ook voorlezen.

*Dank u, God, voor deze dag
en voor al die keren
dat we lachten met elkaar
en iets konden leren.*

*Het is tijd: we gaan naar huis
en we zingen samen:
geef aan ons uw zegen mee.
God, wees met ons. Amen.*